

Problemă de fizică sentimentală

Blacks

Sunt un protejat, cu siguranță!
Tu ai decis să mă protejezi, pentru a-mi fi bine.
Pentru a trăi...

Într-un trecut îndepărtat ți-am cerut inima.
Dar cum ai fi putut să-mi dai inima?
Știai foarte bine că un organism cu două inimi nu poate trăi.
E o anomalie.
Genetică sau sentimentală.
Așa că, ai decis să mă protejezi.
Prin omisiune.
Prin omisiunea de a mă iubi.

Dar, oare, nu ai greșit?
Nu te-ai gândit că, la rândul meu, îți voi da inima?
La final, am fi fost dependenți unul de altul, unul de inima celuilalt.

Așa că... mi-ai protejat viața pentru ca ... să mor.
Să mor de dorul tau.
Să mor de dorul tau, dar, în același timp, condamnat să trăiesc în vârf de rezonanță, tremurând.

Singurătatea mea intră în rezonanță cu singurătatea ta.
Frecvența cu care gândul pleacă spre tine se suprapune peste frecvența nepăsării tale.
Apare astfel rezonanța.
Intrăm într-o rezonanță sentimentală.
Sau într-o rezonanță a nepăsării.
Ambele au o singură denumire: rezonanța distrugerii.
Vârful iubirii îmi aparține, vârful indiferenței îți aparține.

Amplitudinea undei este dată de distanța dintre noi.
E înaltă cât Infinitul.
Amplitudinea singurătății mele se adună cu amplitudinea nepăsării tale.
Împreună formează infinitul durerii.

Leagănul iubirii noastre trepidează alarmant.
Cu fiecare zi care trece, geme de durere.
Cu fiecare ora, vibrațiile îl smulg din pământul destinului.
Cu fiecare clipă, ancorele se lungesc sub povara indiferenței, sub repetabila povară a tăcerii.

Dar stiu rezolvarea:
E vorba despre masa critică a cuplului.
Trebuie schimbată.

Să plec eu, ori să pleci tu, nu este o variantă.
Nu putem fi despărțiți.
Suntem legați de destin prin trecut.
Si apoi, cine ne va mai doini, cântecul de leagăn care în trecut ne deschidea poarta viselor comune?
Auzul meu s-a născut cu cântecul tau.
Un alt fel de cântec îmi va provoca doar surzenie.

Iată varianta corectă:
Este completarea masei critice cu o nouă masă.
De sentimente, de acțiuni, de realizări, de viitoare planuri.

Suntem amândoi la școala destinului.
Noi suntem profesorii, noi suntem elevii.
Trebuie să răspundem doar la o singură întrebare:
Cum se numește această masă salvatoare?